

ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อการจัดทำบัญชี

Knowledge and Understanding of Hotel Business Entrepreneurs in Chiang Mai Province Towards Accounting Preparation

ณัฐณิชา กันชาติ* และปิติมา ดิศกุลเนติวิทย์*

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการจัดทำบัญชี โดยใช้วิธีเก็บแบบสอบถามทางไปรษณีย์จากผู้ประกอบการ หรือ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการของธุรกิจโรงแรม ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 268 ราย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม มีประสบการณ์ในการทำงานโรงแรม 6 – 10 ปี มีทุนในการประกอบธุรกิจสูงกว่า 20 ล้านบาท มีจำนวนห้องพักในโรงแรม 21 – 60 ห้อง ขนาดห้องพักไม่น้อยกว่า 30 ตารางเมตร มีรายได้รวมของปีที่ผ่านมามากกว่า 20 ล้านบาท ภายในธุรกิจมีการจัดทำบัญชีเองโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางด้านบัญชี มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีในการตัดสินใจในส่วนจายได้ต่อเดือน

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อการจัดทำบัญชีโดยรวมในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 75.6 ตามลำดับดังนี้ เรื่องรายงานประจำวัน มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาเรื่องพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และหลักเกณฑ์ในการจัดทำบัญชี ในระดับมาก และมีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง ในเรื่องข้อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการที่ศึกษาในระดับปริญญาโท มีความรู้ความเข้าใจต่อการจัดทำบัญชีมากที่สุด ซึ่งมีความรู้ในเรื่องการจัดทำรายงานมากที่สุด รองลงมาคือความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องข้อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักเกณฑ์การจัดทำบัญชีตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามตามวุฒิการศึกษา พบว่าผู้ประกอบการที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจต่อการจัดทำบัญชีในเรื่องรายงานประจำวันมากที่สุด รองลงมาคือพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 หลักเกณฑ์ในการจัดทำบัญชี และข้อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ และจำแนกความรู้ความเข้าใจตามประสบการณ์ทำงานมีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันตามลำดับของประสบการณ์

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** อาจารย์ ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โดยผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปีมีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยส่วนผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปีมีความรู้ความเข้าใจระดับมากที่สุด

ABSTRACT

The purpose of this independent study was to examine knowledge and understanding of hotel business entrepreneurs in Chiang Mai province towards accounting preparation by using mailed questionnaires to collect data from 268 entrepreneurs, managing directors, or directors of hotel businesses in Chiang Mai province. The data were analyzed using descriptive statistics: frequency and percentage.

The findings indicated that most of the hotel entrepreneurs in Chiang Mai province were female, aged 31–40 years, a managing director or manager, a bachelor's degree holder in Hotel and Tourism, and had experience in running hotels between 6–10 years, business capital of more than 20 million baht, 21–60 hotel rooms with the size of not smaller than 30 square meters each. Their total revenue of the past years was more than 20 million baht. Within the business, accounting preparation was conducted using accounting software packages, and there was also the use of accounting information to make decisions in terms of monthly income.

Overall, most of the hotel entrepreneurs in Chiang Mai province had knowledge and understanding towards accounting preparation at a high level (75.6%); they understood daily report the most followed by the Accounting Act 2000 as well as guidelines for accounting preparation at a high level, and understood related laws at a moderate level.

When considering the mean score classified by education, the entrepreneurs holding a master's degree understood accounting preparation the most. They understood report preparation the most, followed by knowledge and understanding of the Accounting Act 2000, related laws, and accounting principles, respectively. When classified by qualification, the entrepreneurs having a degree in business administration understood accounting preparation in terms of daily report the most, followed by the Accounting Act 2000, accounting principles, and related laws, respectively. When classified by work experience, the entrepreneurs had different knowledge and understanding. Those having experience less than 5 years had a low level of knowledge and understanding while those having experience more than 15 years were at the highest level.

บทนำ

ธุรกิจโรงแรมมีบทบาทในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นธุรกิจที่มีการแข่งขันกันสูง โรงแรมจึงต้องมีการปรับตัวอยู่เสมอ โดยแต่ละกิจการก็จะปรับตัว ไม่ว่าจะเป็นด้านการให้บริการแก่ลูกค้าให้เกิดความประทับใจ นอกเหนือจากการบริการห้องพัก ห้องอาหาร กิจการโรงแรมยังมีรายได้จากการรับจัดเลี้ยง ให้เช่าห้องสัมมนา ให้เช่ารถหรือบริการส่งแขกให้โรงแรมอื่น แสดงให้เห็นว่าธุรกิจโรงแรมมีรายได้หลายประเภท และจากประเด็นปัญหาที่ตรวจพบ

จากการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรมในท้องที่สำนักงานสรรพากรภาค 8 (ศรีวิไล ไชยเสน, 2551) ผู้ประกอบการมีปัญหาด้านการจัดทำบัญชี โดยที่ผู้ประกอบการไม่สามารถให้ข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่ได้เนื่องจากไม่ได้จัดทำบัญชีเอง และหากผู้ประกอบการไม่มีความรู้ด้านการจัดทำบัญชีจะทำให้งบการเงินรายงานผลประกอบการผิดพลาด ส่งผลถึงการชี้วัดการประเมินผลในการประกอบธุรกิจที่ผิดพลาดได้ ไม่คุ้มค่ากับการลงทุนและได้รับผลตอบแทนที่ไม่เหมาะสมซึ่งผู้ประกอบการจำเป็นต้องใช้ข้อมูลการเงินในการตัดสินใจและวางแผนธุรกิจตลอดจนกำหนดนโยบาย

พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการ คือ การจัดทำบัญชี หน้าที่ของผู้จัดทำบัญชีจะดำเนินการโดยผู้ที่กระทำแทนนิติบุคคล กรรมการบริษัท ผู้ทำการแทนที่ได้รับแต่งตั้งของกิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากร หรือผู้จัดการ เป็นผู้จัดทำบัญชี หากบันทึกบัญชีที่ครบถ้วน และมีการวางแผนภาษีที่เหมาะสมจะสามารถทำให้ผู้ประกอบการใช้รายงานงบการเงินเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการส่งผลต่อการตัดสินใจและกำหนดนโยบายของกิจการสู่ความยั่งยืนในธุรกิจได้ จากสถานะที่มีการแข่งขันสูงประกอบกับสิทธิและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมาย ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อการจัดทำบัญชี เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาเพื่อเสนอแนะ ตลอดจนสร้างองค์ความรู้และเสริมสร้างศักยภาพให้กับองค์กรธุรกิจต่อไป

แนวคิดและทฤษฎี

แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ (วันเพ็ญ สายชล, 2549)

ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษา การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติ และทักษะ ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาในการขยาย ความรู้ ความจำ ให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดงพฤติกรรมเมื่อเผชิญกับสื่อความหมาย และความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งหนึ่งสิ่งใด ดังนั้น เมื่อนำความหมายของความรู้และความเข้าใจไว้ด้วยกันแล้ว ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจในเรื่องใด ๆ ที่มีอยู่เดิมไปปรับใช้เพื่อแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น

แนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจการโรงแรม (พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547, 2557: ออนไลน์)

กิจการโรงแรม หมายถึง สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ไม่รวมถึง สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล การศึกษา ทั้งนี้โดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปและรวมถึงสถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

แนวคิดพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543

กิจการโรงแรม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย มีหน้าที่จัดทำบัญชี นับตั้งแต่วันที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล โดยผู้ประกอบการ มีหน้าที่จัดทำบัญชี โดยที่หน้าที่ของผู้จัดทำบัญชีจะดำเนินการโดยผู้ที่กระทำแทน

นิติบุคคลหรือธุรกิจ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากนิติบุคคล หรือผู้จัดการของธุรกิจ เป็นผู้จัดทำบัญชี โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี คือ จัดให้มีผู้ทำบัญชีซึ่งมีคุณสมบัติและเงื่อนไขของการเป็นผู้ทำบัญชีตามประกาศกรมทะเบียนการค้า จัดให้มีการทำบัญชีนับตั้งแต่วันเริ่มกิจการ และต้องทำบัญชีให้ครบถ้วนและถูกต้อง โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับประเภทของบัญชีที่ต้องจัดทำ ข้อความและรายการที่ต้องมีในบัญชีระยะเวลาที่ต้องลงรายการในบัญชี เอกสารประกอบการลงบัญชี เพื่อให้บัญชีที่จัดทำขึ้นสามารถแสดงผลการดำเนินงาน ฐานะการเงินตามความเป็นจริงและตามมาตรฐานการบัญชี และต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายใน 12 เดือน นับแต่เริ่มทำบัญชี และปิดรอบครั้งต่อไปทุกรอบ 12 เดือนนับแต่วันปิดรอบบัญชีครั้งก่อน โดยต้องจัดให้งบการเงินได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต และต้องเก็บรักษาบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชีไว้เป็นเวลายาวไม่น้อยกว่า 5 ปี นับแต่วันปิดบัญชี โดยให้จัดเก็บ ณ สถานที่ประกอบธุรกิจ

หลักเกณฑ์ในการจัดทำบัญชีของธุรกิจโรงแรม (ชูศรี เที้ยศิริเพชร, 2545)

การบันทึกรายการบัญชีและการจัดทำงบการเงิน การวิเคราะห์รายการบัญชีเมื่อมีรายการเกิดขึ้น พนักงานบัญชีจะต้องวิเคราะห์รายการที่เกิดขึ้นว่าเป็นรายการบัญชีใด ซึ่งการบันทึกรายการบัญชีและจัดทำงบการเงินรวมถึงการจัดทำงบการเงินภายนอกกิจการ เป็นงบการเงินที่จัดทำขึ้นเพื่อเสนอต่อบุคคลภายนอก โดยผู้ใช้งบการเงินเหล่านี้มีวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน ข้อมูลที่นำเสนอต้องมีความถูกต้องเชื่อถือได้ และจัดทำตามมาตรฐานที่รับรองทั่วไป โดยผ่านการตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ซึ่งประกอบไปด้วย งบกำไรขาดทุน งบแสดงฐานะการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นต้น ระยะเวลาในการจัดทำและนำเสนอของงบการเงินจะมีการจัดทำอย่างน้อยปีละครั้ง ยกเว้นบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะต้องจัดทำงบการเงินรายไตรมาสด้วย

ข้อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(1) พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ให้ผู้ประกอบการโรงแรม ที่ติดป้ายชื่อโรงแรม หรือป้ายใด ๆ ภายในบริเวณโรงแรม มีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วัดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปีตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้าย ตามมาตรา 76 และให้คำนวณพื้นที่ป้าย ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ยื่นภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ณ สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้ง

(2) พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ให้ผู้ประกอบการโรงแรมยื่นแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งโรงแรมนั้นตั้งอยู่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปี ตามมาตรา 1914 และให้ผู้ประกอบการนำค่าภาษีไปชำระภายใน 30 วัน ถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงแรมนั้นตั้งอยู่

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีการศึกษาครั้งนี้ ได้ศึกษาจากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 809 ราย โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 268 ราย โดยใช้แบบสอบถาม ข้อมูลส่วนที่ 1 ข้อมูลที่รวบรวมได้จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ

เชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยร้อยละและค่าเฉลี่ย ข้อมูลส่วนที่ 2 การวัด ความรู้ความเข้าใจ นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้วัดระดับความรู้ความเข้าใจ และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละโดย ตอบถูก ให้คะแนนน้ำหนักเป็น 1 ถ้า ตอบผิดหรือตอบไม่แน่ใจ ให้คะแนน น้ำหนักเป็น 0 ข้อมูลส่วนที่ 3 จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้การบรรยายเชิงพรรณนาตามข้อเสนอแนะที่กลุ่มตัวอย่างได้ เสนอแนะไว้ในแบบสอบถาม

ผลการศึกษารายผลการศึกษา

การศึกษา ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการจัดทำบัญชี พบว่า ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 268 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 170 คน มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 144 คน มีตำแหน่งกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ จำนวน 151 คน ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี 181 คน สาขาการ ท่องเที่ยวและการโรงแรม จำนวน 103 คน มีประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี จำนวน 135 คน มีทุนในการประกอบ ธุรกิจสูงกว่า 20 ล้านบาท มีจำนวนห้องพักในธุรกิจ 21 – 60 ห้อง และมีรายได้รวมของปีที่ผ่านมามากกว่า 20 ล้านบาท จำนวน 133 คน และมีขนาดห้องพักไม่น้อยกว่า 30 ตารางเมตร จำนวน 140 คน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีบริการ ของโรงแรมมากกว่าหนึ่งบริการโดยมีบริการห้องพักมากที่สุดจำนวน 268 คน มีการจัดทำบัญชีเองโดยใช้โปรแกรม สำเร็จรูปทางด้านบัญชี 161 คน มีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีที่ใช้ในการตัดสินใจในส่วนจของรายได้ต่อเดือน จำนวน 229 คน

ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ มีระดับความรู้ความเข้าใจต่อการจัดทำบัญชี อยู่ในระดับมาก โดยสามารถแยกระดับความรู้ความเข้าใจต่อการจัดทำบัญชีได้ดังนี้ ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำรายงาน อยู่ในระดับ มากที่สุด พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 และหลักเกณฑ์การจัดทำบัญชี มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมาก และในส่วนของข้อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง โดยในการจัดทำบัญชีตามแต่ละระบบนั้น ผู้ประกอบการมีความรู้ในระบบงานและขั้นตอนของการจัดทำบัญชีได้อย่างถูกต้อง เช่น กิจการจะต้องมีการบันทึกรายการ บัญชีตั้งแต่วันที่จดทะเบียนประกอบกิจการ กิจการจะต้องเก็บเอกสารประกอบการลงบัญชีไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี นับตั้งแต ่วันที่ปิดบัญชี รวมถึงงบการเงินจะต้องผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีก่อนที่จะส่งหน่วยงานราชการ รวมถึงการจัดทำ รายงานประจำวันทั้งภายในและรายงานรายละเอียดการเข้าพักเพื่อนำส่งต่อหน่วยงานราชการในพื้นที่ และข้อกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นต้น ดังนั้นจึงทำให้เกิดความมั่นใจได้ในระดับหนึ่งว่า ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมที่ขึ้นทะเบียนกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ สามารถจัดทำบัญชีอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้า กรมพัฒนาธุรกิจการค้ายังสามารถนำไปประกอบพิจารณา กำหนดนโยบาย เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น หรือนำไปใช้ในการพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการจัดทำบัญชี

ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจต่อหลักเกณฑ์การจัดทำบัญชีได้ โดยผลการศึกษา ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กนกวรรณ คำมาบุตร(2554) เรื่อง การศึกษาการจัดทำบัญชีและความรู้ ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปาง เกี่ยวกับข้อมูลการบัญชี พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางการบัญชีในระดับมี

ความรู้มากที่สุด ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางการบัญชีในระดับมีความรู้มาก และผู้ประกอบการระดับการศึกษา ปวช./ปวส.ระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลทางการบัญชีในระดับความรู้ปานกลาง และจากการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมมีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การจัดทำบัญชีในเฉลี่ยในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการจัดทำบัญชี ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมดังนี้

ผู้ประกอบการยังขาดความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโรงแรม เช่น ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ส่วนราชการท้องถิ่นควรจัดทำคู่มือความรู้ของกฎหมายนี้ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมได้ทราบข้อกฎหมาย และผู้ประกอบการเองก็สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์กรมสรรพากรซึ่งมีข้อมูลที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน และในส่วนของผู้ประกอบการที่มีความรู้ในระดับมากอยู่แล้ว ควรมีการพัฒนาความรู้อยู่เสมอ เพื่อประโยชน์ตลอดจนทราบผลการดำเนินงานของธุรกิจ ฐานะการเงินของธุรกิจ ตลอดจนความมั่นคงของกิจการ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรมพัฒนาธุรกิจการค้าที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดทำบัญชีและการพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการที่จัดทำบัญชี ควรส่งเสริมประชาสัมพันธ์หรือจัดอบรมสำหรับผู้ประกอบการโดยตรง เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีของธุรกิจโรงแรม มุ่งประชาสัมพันธ์ผู้ประกอบการรายใหม่ ประสบการณ์น้อย เนื่องจากยังขาดความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการจัดทำบัญชี และสามารถนำข้อมูลทางบัญชีมาใช้ประโยชน์ในการบริหารธุรกิจในอนาคต ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากขึ้น

บรรณานุกรม

กนกวรรณ คำมาบุตร. (2554). การศึกษาการจัดทำบัญชีและความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอเมืองลำปาง เกี่ยวกับข้อมูลการบัญชี. (การค้นคว้าแบบอิสระบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2556). คลังข้อมูลธุรกิจ. ค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.dbd.go.th/mainsite>

กรมสรรพากร. (2556). ประมวลรัษฎากรฉบับอิเล็กทรอนิกส์. ค้นเมื่อ 5 เมษายน 2556, จาก

<http://www.rd.go.th/publish/284.0.html>

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2557). ที่พักเชียงใหม่. ค้นเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2557, จาก

<http://thai.tourismthailand.org/%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%81>

กฤษาลี รื่นรัมย์และคณะ. (2545). การวิจัยการตลาด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- กุสุมา ศรีสวัสดิ์. (2552). *ความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเชียงใหม่*. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ชนิษฐา ชายศักดิ์. (2545). *ปัญหาภาษีอากรของผู้ประกอบการธุรกิจเซรามิกในอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง*. (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ความหมายและประวัติการโรงแรม*. (2557). ค้นเมื่อ 2 เมษายน 2557, จาก <http://www.hotelstaff.in.th/index.php>
- จิตรภา ฤกษ์บุตร. (2550). *การวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัท สหธรรมิก จำกัด.
- จิราพร อยู่ดี. (2546). *ความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการ ในเขตอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี*. (ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ชูศรี เที้ยศิริเพชร. (2545). *การบัญชีโรงแรม:ระบบบัญชีและการควบคุม*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ หจก.สำนักพิมพ์ตรีสินธุ์ (ซิลค์เวอร์มบุคส์).
- นัฐนาถ ยอดชาสุวรรณ. (2558). *ปัญหาของการควบคุมภายในของธุรกิจโรงแรม ในจังหวัดเชียงใหม่*. (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547*. (2557) ค้นเมื่อ วันที่ 18 เมษายน 2556, จาก <http://www.huahintpd.go.th/images/Lawforhotel.pdf>
- โรงแรมและประเภทของโรงแรม*. (2559). ค้นเมื่อ 18 กันยายน 2559, จาก http://www.teacher.ssru.ac.th/weera_we/pluginfile.php/223/mod_resource/content/0/_Hotel_and_FB.pdf
- ศิริวิไล ไชยเสน. (2551). *ปัญหาที่ตรวจพบจากการกำกับดูแลธุรกิจโรงแรมในท้องที่สำนักงานสรรพากรภาค 8*. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ศูนย์ทนายความทั่วไทย. (2557). *พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510*. ค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2556, จาก <http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&id=538974656&Ntype=19>
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่. (2557). *ข้อมูลโรงแรม*. ค้นเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ 2557, จาก http://chiangmaipao.info/all_gas_station.asp